

eZine
of Modern Texts in Translation

Translation
Café

October 2016

Mircea Cărtărescu

translated into English by
MTTLC graduate

Andrei Bîrsan

Mircea Cărtărescu

Poezia

©Humanitas, 2015

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
**of Modern Texts
in Translation**

Director
Lidia Vianu

ISSN 1842-9149

Issue 168
October 2016

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Poems by **Mircea Cărtărescu**

translated into English by
MTTLC graduate
Andrei Bîrsan

Reviser:
Oana Diaconu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

October 2016

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poems by

Mircea Cărtărescu

Translated into English by
MTTLC graduate

Andrei Bîrsan

**Translation
Café**

October 2016

Table of contents

Cuprins

<i>Focus</i>	6	<i>Focalizare</i>	6
<i>Plan</i>	11	<i>Plan</i>	11
<i>Space</i>	13	<i>Spațiu</i>	13
<i>Elegy. After Catullus</i>	15	<i>Elegie. După Catullus</i>	15
<i>Georgic I</i>	17	<i>Georgica I</i>	17
<i>Georgic II</i>	18	<i>Georgica a II-a</i>	18
<i>Georgic III</i>	19	<i>Georgica a III-a</i>	19
<i>Georgic IV</i>	21	<i>Georgica a IV-a</i>	21
<i>Georgic V</i>	22	<i>Georgica a V-a</i>	22
<i>Georgic VI</i>	23	<i>Georgica a VI-a</i>	23
<i>Georgic VII</i>	25	<i>Georgica a VII-a</i>	25
<i>Georgic VIII</i>	26	<i>Georgica a VIII-a</i>	26
<i>Georgic IX</i>	28	<i>Georgica a IX-a</i>	28
<i>Georgic X</i>	29	<i>Georgica a X-a</i>	29
<i>Georgic XI</i>	30	<i>Georgica a XI-a</i>	30
<i>Georgic XII</i>	31	<i>Georgica a XII-a</i>	31
<i>Nothing on the technique of survival</i>	33	<i>Nimic despre tehnica de supraviețuire</i>	33
<i>When you need love</i>	35	<i>Când ai nevoie de dragoste</i>	35

<i>(I get off the 109 bus and head home)</i>	37	<i>(cobor din 109 și o iau spre casă)</i>	37
<i>Moonflower seeds, starflower seeds</i>	41	<i>Semințe de floarea lunii, semințe de floarea stelelor</i>	41

Focus

we should, in this world full of angles and spheres
in this world of orchids, brain, limestone and dust
solemn in its seclusion in an unconsciously aggregated
perpetuum
in which even the angels of beauty are driven by
pendulums and turbine engines
we should, when crystalline water glistens, wave after wave,
under the moon which unravels
its surreal shapes like a space probe with hundreds of TV
cameras
when the ultra-faraway clouds maddeningly tumble their
mythologies
over desolate plateaus where only the frogs and the grim
fatigue of living survived
when in the cities, lonely, on various paths and on various
levels
the people, with their dilated eyeballs, the stars shining in their
face
they try to understand, to understand you, huge being

Focalizare

ar trebui ca în această lume de unghiuri și sfere
în această lume de orhidee, creier, calcar și praf
solemnă în închistarea ei într-un perpetuu agregat inconștient
în care până și îngerii frumuseții se mișcă acționați de
penduluri și motoare cu turbină
ar trebui ca pe când apa scânteiază concretă, val după val, sub
luna ce-și desfășoară
formele ireale ca o sondă spațială cu sute de camere TV
pe când norii ultraîndepărtați își rostogolesc demențial
mitologiile
peste platouri sterpe unde au supraviețuit doar broaștele și
cumplita oboasă de a trăi
pe când în orașe, singuri pe diferite cărări și la diferite nivele
oameni cu globii ochilor dilatați, cu stelele bătându-le-n față
încearcă să înțeleagă, să te înțeleagă pe tine, uriașă ființă
hiperlucidă
înebrunind de nefericire fiecare încuiat în camera de gazare a
trupului său
fiecare înconjurat de un vânt de imagini albastre și verzi

hyperconscious
each of them locked up in the gas chamber of their body, mad
with unhappiness
each of them surrounded by a gush of blue and green images
blind through the gothic letters, roamed by flickerings and
formication, by water and fire
astral icebergs

because we possess intelect we should only possess intellect
ectoplasmatic quartz watching over the labyrinth of illusion
we should only trust the grass nothing else but the grass,
and not this violet mask this sound cast by a moog
a subterranean synthesizer

because we possess flesh blood axons and vertebrae
we should love each other and love each other in trams and
factories

we should not let ourselves to this feeling of living on a planet
of swarming somewhere in a cosmos haunted by sultriness,
pulsating like a heart,
outsiders, incapable of believing in the reality of our mantel,
a fleshy trench coat

orb printre litere gotice, străbătut de scintilații și formicații, de
apă și foc,
aisberguri astrale

pentru că posedăm intelect ar trebui să posedăm doar intelect
cuarț ectoplasmatic străjuind labirintul iluziei
ar trebui să credem iarba nimic altceva decât iarba,
și nu această mască violetă acest sunet emis de un moog
synthesizer subteran

pentru că posedăm carne sânge axoni și vertebre
ar trebui să ne iubim și să ne iubim în tramvaie și în uzine
ar trebui să nu încercăm acest sentiment de a trăi pe o planetă
de a viermii undeva într-un cosmos bântuit de arșița, pulsând
ca o inimă,
străini și incapabili să credem în realitatea învelișului nostru,
trench-coat de carne
a proiectelor la care visăm, a florii care se desface vizibil doar

of the projects of which we dream, of the flower which visibly
opens only to the eye of the minute hand
in this february roamed by skating confectioneries.

but the spheres which rotate harmoniously and the existence
how pure it is
though the carmine of the deluxe lipsticks and the honda
motorcycles
and the ultrasmart brain dregs is what they are flame of the
undying human beast with the skin pierced
by momentary wars, by burn marks and especially by
psychological defeats
but you are so perfect, you demiworldly woman, whose fruit is
the subject of painting
with spectral people, arms and legs apart, inscribed in a circle
inscribed in an eye, inscribed in a history
little woman from a dynasty of ever-inscribed, ever-censored
beings
difficult beings, hard to feed, hard to hush
possessing sex and brain, welcoming at the gates of law the
leviathan,

pentru ochiul minutarului
în acest februarie străbătut de cofetării pe rotile.

dar sferile ce armonios se rotesc și existența ce pură e
deși carminul rujurilor de lux și motocicletele honda
și creierul ultradeștept sunt dejecții ele flacăra ale nemuritoarei
fiare umane cu pielea străpunsă
de războaie de-o clipă, de arsuri și mai ales de înfrângeri
psihologice
dar tu cât de perfectă ești, femeie demimondenă, fruct al cărui
tratament de pictură
cu oameni spectrali, brațe și picioare desfăcute, înscriși într-un
cerc
înscriși într-un ochi, înscriși într-o istorie
mică femeie dintr-o dinastie de ființe mereu înscrise, mereu
cenzurate,
ființe dificile, greu de hrănit, greu de liniștit
posedând sex și creier, întâmpinând la porțile legii leviathanul,
și care ar trebui ca în această lume de unghiuri și sfere, copleșită
de trinitățile zidurilor, să fie mai puțin singure

and which, in this world of angles and spheres, overwhelmed
by the trinities of the walls, should be less lonely
and less remote controlled through metaphysical panels
forebode by anyone
less burdened by destiny
fewer extras in cartoon films with tomcats and piglets
and each one, with his woman, should set foot on a land so real
that he himself would be some kind of an elastic and sensitive
retina
through sunny cobwebs and poppy fields he would go smiling
under the stars which develop the emulsion of the trout-full
rivers
in forests which rip through the autumn clouds the golden trill
of the birds
to push the azure to the edge of the galaxy
and there in the centre, empty and glowing to the blindness of
the fingers
wrapped in braids frizzy with the fragrance of the wild pansy
and of the grass
lying on her back and watched over by the lustful man
she would begin another sort of world, more limited and more

și mai puțin telecomandate de la panouri metafizice presimțite
de oricine
mai puțin încălecate de destin
mai puțin figuranți în filme de desene animate cu motani și
purcei
și fiecare cu femeia lui să pună piciorul pe un pământ atât de
real
încât să fie el însuși un fel de retină elastică și sensibilă
printre plase însoțite de păianjeni și lanuri de maci să treacă
surzător
sub stelele dezvoltând emulsia râurilor pline de păstrăvi
în păduri care sfâșie norii de toamnă triful de aur al păsărilor
să împingă azurul până la marginea galaxiei
și acolo în centru, goală și luminoasă până la orbirea degetelor
înfășurată în plete electrizate de mireasma violetelor sălbatice și
ierbii
culcată pe spate și vegheată de bărbatul plin de dorință
ea să înceapă o altfel de lume, mai limitată și mult mai modestă,
o lume fără cuvinte, o lume a filamentelor nervoase
mângâietoare
o lume a pantomimei fără de mască, a înțelegerii fără de semne,

modest,
a world without words, a world of caressing nervous filaments
a world of pantomime with no masks, of understanding with
no signs,
a world in which we could fall asleep.

o lume în care să putem adormi.

Translation
Café

October 2016

Plan

I look at a rather stiff photo taken before 1900
all these people are now dead. this is a form of living
still, in a chemical glory; acting as an angel
I do not feel the crust of emulsion with my eyes
and not with the tips of my fingers, but with the dimension
which I still keep as an advantage: I am alive and I reason
I can feel, I can talk. I look over the newspaper "the state of
affairs in beirut is still tense. the dejection troops helicopters"
and then nothingness. historical nothingness. napalm bombs
fall there, I touch the glass here
and I can say my name. I see for a second
the known section through the larynx from the anatomy book
in a green light. they, the ones who lived
or did not live, they couldn't care less. it's like living
at maximum intensity the moment
in which they would be cut into halves by a train, everything
filmed
in slow-motion. I see their sweat
frozen in place in huge beads on their necks, pulling them

Plan

privesc o fotografie puțin cam țeapănă realizată înainte de 1900
toți oamenii aceștia sunt morți. e totuși o viață
și aceasta, într-o glorie chimică; pe post de înger
pipăi coaja de emulsie nu cu ochii
și nu cu vârful degetelor, ci cu dimensiunea
pe care încă o păstrez în avantaj: sunt viu și gândesc
pot simți, pot vorbi. îmi pipăi degetele și apoi ating paharul
cu apa de pe masă. mă uit pe ziar „situația din beirut
din nou încordată. elicoptere ale forțelor de descurajare”
și apoi neant. neant istoric. acolo cad bombe incendiare, aici
ating paharul
și pot să-mi spun numele. văd o secundă
secțiunea cunoscută prin laringe din cartea de anatomie
într-o lumină verde. ei, care au trăit
sau n-au trăit, puțin le pasă. e ca și cum ar trăi
cu intensitate maximă clipa
în care ar fi tăiați în două de un tren, totul fiind filmat
cu încetinitorul. le văd sudoarea
încremenită în boabe uriașe pe gâturi, trăgându-i în jos

down
to what? while the train reveals a whole discourse
of terror. stone-still
in a pressure chamber, a passageway
towards death. and everything in black and white until it turns
dark.

I am as thick as iron when compared to them. for that matter
the glass
clearly trembles when touched by my hand.
they couldn't care less. they look straight into your eyes
like resurgents in shirts against the wall
facing a repetitious army. chemical glory.
and from among your flesh you cast a look like a coin
among their loneliness.

spre ce? în timp ce trenul desfășoară un întreg discurs
al teroarei. încremenire
într-o cabină de presurizare, un palier
către moarte. și totul alb-negru până se-ntunecă.

am consistența fierului pe lângă ei. de altfel paharul
tremură vizibil la atingerea mâinii mele.
lor puțin le pasă. se uită drept în ochii tăi
ca niște revoluționari în cămăși puși la zid
în fața armeei cu repetiție. glorie chimică.
iar tu din mijlocul cărnii tale arunci o privire ca o monedă
în mijlocul singurătății lor.

Space

don't take me out of this universe
don't take me out of the wires of these crowns
don't take me out from under the spiked boots of the world
out of the pictorial claws of the devices
that photograph viscera
let me gnaw on the tides from under the guillotine
mummify me in comic books
braid from my fingers
a turtleneck sweater for the frozen
void of the coffins
don't take me out of the crystallised core of the cheeks
don't take me out of the retinae excavated by the stars
look the dead ones dig tunnels from one to the other
it's charmingly machine-gunned
the vena cava of the fish which cover in blood
the star-face of the snow.
don't take me out of this universe
let the hot glass of the guillotine sit in my stomach
open up my skull and sew using flex wire

Spațiu

nu mă scoateți din acest univers
nu mă scoateți dintre sârmele acestor coroane
nu mă scoateți de sub bocancii cu ținte ai lumii
din ghearele ilustrate ale aparatelor
de fotografiat viscere
lăsați-mă să ronțai marea din ghilotină
mumificați-mă în benzi desenate
împlețiți din degetele mele
un pulovăr pe gât pentru vidul
înghețat al sicriilor
nu mă scoateți din miezul cristalizat al obrazilor
nu mă scoateți din retinele excavate de stele
iată morții sapă tunele de la unii la alții
fermecător e mitraliată
vena cavă a peștilor care umplu de sânge
fața de star a zăpezii.
nu mă scoateți din acest univers
lăsați-mi în stomac sticla fierbinte a ghilotinei
desfaceți-mi craniul și coaseți cu liță

the petals of uniforms, of newspapers, of cartridge belts
take me on a leash, on a leash made of iron and nerves
cover my undershirt in blood, but don't take me out
of this univers, don't take me
out of this universe
don't take me out of this universe
don't take me out of this universe
don't take me out of this universe

petalele uniformelor, ziarelor, cartușierelor
purtați-mă-n lesă, într-o lesă de fier și de nervi
umpleți-mi maioul de sânge, dar nu mă scoateți
din acest univers, nu mă scoateți
din acest univers
nu mă scoateți din acest univers
nu mă scoateți din acest univers
nu mă scoateți din acest univers

Elegy. After Catullus

death will come. the sprouts will be black.
the photos will still hold a black breath.
the waters will spread across the bodies of the insects.
the second hand will twist like a fingernail
on the chest's nipple.
crystal eye, what will you do without a place
for making love, for only the stones
will let the clouds bloat and burst
with black sweat on a silent face.
we will scatter, love, in the darkness of the gauge
and of the aluminium crossbow, in a layer where fish
open their thirsty muzzle to the water
riveted with bolts and wind.
we will laugh a black laugh between the lip-full fingers
when they will pluck the needle and the skin on our cheeks
and we will not be able to love each other, separated
by the grated blanket. what will we do
there in the bosom of the acetylene burners
under some blood darkened

Elegie. După Catullus

va veni moartea. lujerii vor fi negri.
fotografiile vor mai păstra o respirație neagră.
apele se vor întinde peste trupurile insectelor.
secundarul ceasului se va răsuci ca o unghie
pe sfârcul pieptului.
ochi de cristal, ce-ai să te faci fără un loc
de făcut dragoste, căci numai pietrele
vor lăsa norii să se umfle și să plesnească
în sudoare neagră pe o față tăcută.
ne vom împrăștia, dragoste, în întunericul manometrului
și-al arbaletei de aluminiu, într-un strat unde peștii
desfac botul lor însetat spre apa nituită
cu buloane și vânt.
vom râde negru între degetele pline de buze
când ne vor smulge acul și pielea obrazilor
și să ne iubim nu vom putea, despărțiți
de pătura cu gratii. ce-o să ne facem
acolo în sufletul arzătoarelor cu acetilenă
sub un sânge întunecat

by the black projectors of the fossils?
the photos will slowly unravel the petals
in the wind that blows on the tram tracks
snow and scattered organs.

de reflectoarele negre ale fosilelor?
fotografiile vor desface cu încetineală petalele
în vântul care spulberă pe șinele de tramvai
zăpadă și organe risipite.

Translation
Café

October 2016

Georgic I

horrified the peasant ploughs
merrily the field through the undergrowth
he cuts down with his plough a queer maggoty furrow
the grain grow on the newscast they push themselves
in the cathodic tube of the crows. caw, you fatalist
the soil is an eye sown with images
grazed by veiled toothy earthworms
by the fish with their veils. and the peasant, old-fashioned
and bewildered flushes the toilet
and it starts snowing cornflakes
under his carnivorous skin but lord, give us
our bread so that we can hide
in its dough a bottle of brandy
and an iron bed with the moon for sheets
with goethe for a grave and with the peasant
horrified by the grain
for an epitaph.

Georgica I

oripilat țăranul își ară
voios câmpia între lăstărișuri
taie cu plugul brazdă bizară și viermănoasă
grânele cresc la telejurnal se împing
în tubul catodic al ciorilor. cra, fatalistule
pământul e un ochi însământat cu poze
păscute de râme dințoase voalate
de peștii cu voal. iar țăranul vetust
și bulversat trage apa la baie
și-ncepe să ningă pe pielea lui carnivoră
cu fulgi de porumb ci dă-ne doamne
nouă pâinea noastră ca să ascundem
în coca ei o sticlă de coniac
și-un pat de fier cu luna drept cearceafuri
cu goethe ca mormânt și cu țăranul
oripilat de grâu
ca epitaf.

Georgic II

the peasant on the good friday
ties his children up to plum trees and laths
gives them rinofug nose drops my sons
tend to the crops for I'll go
under the grass roots, there's a movie playing
with gallinaceae sitting in electric coops
etc. you go take care of the cabbage then of the music
and then get some clothers go up
the hill with blue furrows in the picture
and you will get to paris match country
where women bathe in their vanity cases
and you will get to chanel country
go there with your herds
change your names
gnaw on your costumes
write posthumously...

Georgica a II-a

țăranul în vinerea patimilor
își leagă copiii de pruni și de ostrețe
le pune rinofug în nas feții mei
vedeți de recoltă că eu mă duc
sub talpa casei, se dă un film acolo
cu galinacee care în cotețe electrice
ș.a.m.d. voi puneți niște varză apoi niște muzică
și după aia luați-vă ceva haine urcați
colina cu brazde albastre din poză
și veți ajunge în țara paris match
unde femeile fac baie-n pudrieră
și veți ajunge în țara chanel
acolo mânați-vă turmele
schimbați-vă numele
vă roadeți costumele
vă scrieți postumele...

Georgic III

the peasant talks in his sleep
directly with things of great use
with stoves cooking machines and enamelled dishes
with fowl and pigs you my sons
he says and his sons spring out of his mouth smelling of dirt
when I die he says and he dies and he is mourned for
by the assembled town and by his relatives in hague
and amsterdam photos are taken
a latin verb is inflected and the peasant
corrects the mistakes, you my sons,
keep on ploughing the rich field
and you will find an armed bomb
not baptised
you baptise it with some cherry or triple sec
drive away the filming crows
change the reel then the strategy
and don't forget that jesus can see you, octavian goga
and saint mary
my sons the peasant says while sleeping

Georgica a III-a

în somn țăranul vorbește
direct cu lucruri de mare utilitate
cu sobe mașini de gătit și vase emailate
cu orătării și porci voi feciori
zice și feciorii apar din gura lui mirosind a pământ
când oi muri zice și moare și e bocit
de satul adunat și de rudele din hoga
și amsterdam se fac fotografii
se declină un verb latinesc iar țăranul
corectează greșelile, voi feciori,
arați mai departe câmpia mănoasă
și veți da de o bombă neexplodată
și nebotezată
voi botezați-o cu niște cherry sau triple sec
goniți ciorile care filmează
schimbați rola apoi strategia
și nu uitați că vă vede iisus, octavian goga
și sânta maria
feții mei mai zice în somn țăranul

wake me up for I am chased
by the chief
with his baton.

treziți-mă că s-a luat după mine
șeful de post
cu bulanul.

Translation
Café

October 2016

Georgic IV

ever since electricity came along the peasant
understands how things go on the planet
he graciously gets angry while on his fields
with the state of affairs in cyprus and lebanon
he ambushes the satellites and rips
their electric apparatus hey
you whelps don't forget the solar batteries
so before sunset we can heat up our tin of beans
with sausages made in fetești
man drive the dogs away what a small world
man with gerovital you can see wrinkles go away
come on get going with the corn for I'm going
for a while on the other side which is the third
and the last one my sons
my dear ones my children what's to be done
these are the rules
damn them.

Georgica a IV-a

țăranul de când cu electrificarea
înțelege cum stau lucrurile pe planetă
se indignează grațios în mijlocul pogoanelor sale
de situația din cipru și liban
pândește sateliții și le smulge
aparatura electronică bă
plozilor nu uitați bateriile solare
să ne-ncălzim la chindie conserva de fasole
cu cârnăciori produsă la fetești
bă dați în câini lumea e mică
bă cu gerovital se duc ridurile ca-n palmă
hai dați-i zor cu porumbul că eu mă duc
puțin pe lumea cealaltă adică a treia
și ultima feții mei
dragii mei copchiii mei ce să-i faci
așa e jocul
arză-l-ar focul.

Georgic V

oh tytirus how joyful you are in the shade of the beech tree
listening to the song of the crickets and of ioan Alexandru
while the eminently agricultural peasant drudges
reading a comic book
he found under the rich furrow; his woman
is sleeping, her legs wide apart, following
a populist aesthetic, from up above c. stere
smiles lovingly, the house combine
operated by a young man wearing overalls
gets on the peasant's nerves and undoes
his autonomic and parasympathetic nervous system
the latissimus dorsi and the minorca isle
by the time he gets home all that is left of the peasant
is the identity card with its coloured photo
an english-french-italian superproduction
it's a war movie says the wife
and turns over to the other side.

Georgica a V-a

o tytire ce fericit ești sub umbra fagului
ascultând cântecul greierilor și al lui ioan alexandru
pe când țăranul eminentamente agricol citește
din greu o revistă de benzi desenate
găsită sub brazda fertilă; femeia lui
doarme crăcănată după o estetică
poporanistă, din ceruri c. stere
zâmbește duios, combina gospodăriei
deservită de un tânăr în combinezon
îl calcă pe nervi pe țăran și-i deșiră
sistemul nervos vegetativ și parasimpatic
marele dorsal și insulele minorca
încât din țăran rămâne până acasă
doar buletinul cu poza color
superproducție anglo-franco-italiană
e film cu război zice nevasta
și se întoarce pe partea cealaltă.

Georgic VI

filmed from a helicopter we see winter
in such an intense close-up
that its sweat beads can be seen dribbling
slowly between the sprouts stemmed from the furrows.
look, the traveling snowstorms are coming back
in squadrons from the warm countries
while the peasant with a paved highway
around his neck rubs the foggy windscreen
of the sky until stars come out.
winter has come says the peasant, it's time
to tie the plough wheels in paper sheets
with propertius' elegies. winter has come.
children he says let's use the lift
or go down the escalator
to the subterranean appliance shops
and in the projection room
of the roots so we can see again
the diary describing realities of seasons' realm
the documentary about silent computers

Georgica a VI-a

filmată din elicopter iarna apare
într-un prim-plan atât de intens
că i se văd broboanele de sudoare scurgându-se
lent între lujerii ieșiți din brazde.
privește, zăpezile călătoare se-ntorc
în escadrile din țările calde
pe când țăranul cu o șosea asfaltată
în jurul gâtului, freacă parbrizul aburit
al cerului, până ies stelele.
a venit iarna spune țăranul, e timpul
să legăm roțile plugului în foi de hârtie
cu elegii de propertiu. a venit iarna.
copii zice el să luăm ascensorul
sau pe scara rulantă să coborâm
până în magazinele subterane de aparate
electrocasnice și în sala
de proiecție a rădăcinilor să mai vedem
jurnalul cu realități din lumea anotimpurilor
filmul documentar cu calculatoare tăcute

which every winter
evolve from humans.

care în fiecare iarnă
se trag din oameni.

Translation
Café

October 2016

Georgic VII

sitting in the pub in front
of the television set the field peasant
says hey kepmes is the best
football player in the world and our federation
is a piece of shit but the peasant would sell
iordănescu and covaci for a coin
as broad as going from here to iași on which he and his sons
would plough an acre each
sown with light bulbs and would make
an electronic skating rink for a common crow
with the profile
of some plucked mademoiselle pogany
so that she would enjoy a bit of exercise
in open air
despite her crow nature.

Georgica a VII-a

așezat la bodegă în fața
televizorului țăranul de câmp
zice bă kempes e cel mai bun
fotbalist din lume iar federația
noastră e de rahat dar țăranul i-ar vinde
pe iordănescu și covaci pe o monedă întinsă
cât de aici pân' la iași pe care să are
el și feciorii câte un pogon
însămânțat cu becuri și să facă
un patinoar electronic pentru o cioară
obișnuită și cu profil
de domnișoară pogany jumulită
ca să se bucure și ea de puțină mișcare
în aer liber cât e ea
de cioară.

Georgic VIII

the lonely peasant and the earthworms
with fresh lipstick nickelling the fertile furrow
broaching anti-atomic coffins armoured with
paul klee's everlasting canvasses
and with iron bed sheets, the laurel peasant
fears death and the newspaper scythe
he hears it rustling below the arteries of the soil.
what the hell will I do under the cosmetic grass
on this ping-pong ball equipped
with railways and public transport women,
with dilated brains in shelters
made of reinforced concrete for the shooting of the stars?
oh, at the poet peasants meeting
they would speak of an asbestos house
one eye south mouth to the sky
nerves and muscles rinsed out
in the exhaust flame: it is death.
the peasant fears death, the peasant
brings along with him on the field

Georgica a VIII-a

țăranul singur și râmele
rujate proaspăt nichelând brazda grasă
desfundând sicrie antiatomice blindate cu pânze
nemuritoare de paul klee
și cu cearceafuri de fier, țăranul din dafin
se teme de moarte și coasa de ziar
o aude foșnind sub arterele gliiei.
ce dracu mă fac sub iarba cosmetică
pe mingea asta de ping-pong dotată
cu șine de tren și femei de transport în comun,
cu creiere dilatate în adăposturi
de beton armat contra tirului stelelor?
ah, la colocviul țăranilor poeți
ne ziceau de o casă de azbest
cu un ochi la sud cu gura spre cer
cu nervii și mușchii spălați
în flacăra eșapamentelor: e moartea.
țăranul se teme de moarte, țăranul
își ia cu el la muncile de câmp

his anti-shock, waterproof watch
anti-magnetic
anti-tetanic
anti-thanatic.

ceasul său anti-shock, antiacvatic
antimagnetic
antitetanic
antithanatic.

Translation
Café

October 2016

Georgic IX

there is a draught, man, close the windows
of the earth and close the shutters
says the peasant and indeed
the rich cropfield would lean with the breeze
of surrealism sending a smell
of snow and fresh print
from the speckled barn with the relays
threaded through the cats' palates
chasing, according to tradition,
mice, woman you will come
with food following the trail of blood
mixed with gas left by the crow
whose silhouette resembles alexandru sahia
you soon reach a checkpoint
you flash your identity card and your photo
you ask in which city of the pole
muhammad ali is going to box
with messiah.

Georgica a IX-a

bă e curent, bă închideți ferestrele
pământului și trageți transperantul
zice țăranul și într-adevăr
holda bogată se înclina în adierile
suprarealismului aducând un miros
de zăpadă și tipăritură proaspătă
dinspre hambarul tărcat cu relee
trecute prin cerul gurii pisicilor
alergând după, conform tradiției,
șoarici, muiere să vii
cu hrana pe urma de sânge
amestecat cu benzină al ciorii
aducând din profil cu alexandru sahia
ajungi curând la un post de control
arăți legitimația și fotografia
întrebi în care oraș de la pol
va boxa muhammad ali
cu mesia.

Georgic X

the peasant is on the field
he also has a wife
the wife has a child
the child has a bright future
he was gifted on the first of april
the peasant enclosed his farmyard
with a fence made of advertisments and thorns
he gets his sun in tin cans
on their wrappers there is
an ultra-secret film in which one can see
how the spires of the grey rise out of the ground
how the parachuted seeds shoot
the crows which did not catch the evening ride
of the armament how it gets tinted
the budget of the belligerent peasant
like litmus with crimson.
his woman takes out of the fridge
some salami and halvah
she sticks her iron teeth
in the brown bread.

Georgica a X-a

țăranul e pe câmp
el are și-o nevestă
nevasta un copil
copilul un viitor minunat
primit cadou de întâi april
țăranul și-a îngrădit bătătura
cu un gard de reclame și mă răcini
soarele îl primește în conserve
pe banderolele lor rulează un film
ultrasecret în care se poate vedea
cum ies din pământ turelele griului
cum semințele parașutate mitraliază
ciorile care n-au prins cursa de seară
a înarmărilor cum bugetul
țăranului beligerant se colorează
ca turnesolul în grena.
femeia lui scoate din frigider
niște salam și halva
își înfige în pâinea bronzată
dinții de fier.

Georgic XI

the peasant grows in his yard
various poultry and a vertical lathe
which is automatic and carves
stupid soldiers to the perfect shape
of sergeants, thus the design
get sunder the neon skin of the soil
through the irrigator the peasant controls
the shape of the forks, after all
I am happy in this cafeteria
which is the world, the sky is a photo
spanning from north to south representing
a railroad havoc, I am happy
mounted on the neck of my children and on the acres
of oblong orache which resembles
the faces of those in '48, I am happy.
my wife, so that I may die smiling
watch the december snow falling,
read some marcuse for me.

Georgica a XI-a

țăranul crește în curte
orătănii diverse și un strung carusel
cu program automat care cioplește
soldații proști până la forma
perfectă de sergenți, designul deci
intră sub pielea de neon a gliei
prin aspersor țăranul controlează
forma furculițelor, în definitiv
sunt fericit în autoservirea
care e lumea, cerul e o poză
întinsă de la nord la sud reprezentând
o catastrofă feroviară, sunt fericit
călare pe gâtul copiilor mei și pe hectarul
de lobodă prelungă asemeni
figurii pașoptiștilor, sunt fericit.
nevastă ca să mor cu zâmbetul pe buze
te uită cum ninge decembre, citește-mi
ceva din marcuse.

Georgic XII

oh how the larks fly at midday
oh how the bees murmur when harnessed
to ski tracks and to olympic pools
omega timed in which the peasant's children
dive in the iron water silvered
by magnetic strips and lobsters, the peasant mows
unceasingly the feet of the forwards wearing t-shirts
with jimi hendrix and abba; flattened
tin cans snow over the field.
turn the irrigators on lads
look it's time for the little green beings
which came through telescopes from the stars
of the tiny screen and driving
into the jolly-joker of the furrow. go ahead and lay
with a c-6 combine a layer
of polyethylene over their faces, it will spring out
of their heads the green wheat in which
you will make pill-free love
under the transmission towers seen

Georgica a XII-a

cum zboară ciocârliile în faptul zilei
cum murmură albinele înhămate
la pârtii de ski și la bazine olimpice
cronometrate omega în care copiii
țăranului plonjează în apa de fier argintat
de benzi magnetice și homari, țăranul cosește
de zor picioarele atacanților în tricouri
cu jimi hendrix si abba; conserve
aplatizate ning peste câmpie.
dați drumul aspersoarelor flăcăi
iată e vremea micilor oameni verzi
veniți prin telescoape dinspre stelele
micului ecran și vârand
în joly-jockerul brazdei. voi trageți
cu o combină c-6 un strat
de polietilen peste mutrele lor, va ieși
din țeasta lor grâul verde în care
veți face dragoste fără pilule sub stâlpii
de înaltă tensiune priviți

only by a crow which bears in its beak
a symbolic branch
of deuterium.

doar de o cioară purtând în cioc
o ramură simbolică
de deuteriu.

Translation
Café

October 2016

Nothing on the technique of survival

alongside you, the constellations are blowsy,
the city lights are a bad joke,
they pass by you
the draughts of air, like some liquid consignations
they gobble their birds and crack between their teeth
the plant spores, only giving off a reek of bad luck and guano
towards the new volcanic lands in melanesia.
your femininity colours in the insane colour of pavor nocturnus
my memories of us in the Grădina Icoanei park, when you
would indiscreetly fix your make-up
in the convex mirror of some setter or of the anglican church
and our love would add a centimetre to the county record...
you vigilante, you gentle confederation of systems and
structures
who would even play their precocious part
on your pink, curly pattern,
and who would even divine your sweet hypocrisy
hemmed with brasseries and velvet brueghel
in the pile of nobody, of nothing, of nowhere, of never?

Nimic despre tehnica de supraviețuire

pe lângă tine, constelațiile sunt niște șleampete,
luminile orașului sunt o glumă proastă,
pe lângă tine trecând
curenții de aer, ca niște consignații lichide
își înfulecă păsările și își sparg între dinți
sporii de plante, trimițând doar un damf de nenoroc și guano
spre noile pământuri vulcanice din melanezia.
feminitatea ta colorează în culoarea dementă a crizelor de pavor
nocturnus
amintirile mele cu tine în parcul grădina icoanei, când te fardai
indiscret
în oglinda convexă a vreunui setter sau a bisericii anglicane
iar dragostea noastră adăuga un centimetru recordului
județean...
justițiaro, confederație tandră de sisteme și aparate
cine și-ar mai juca fragmentul lui de precocitate
pe eșichierul tău roz, ondulat,
și cine să mai intuiască ipocrizia dulce a ta
tivity cu braserii și cu breughel de catifea

aside from that, an indifferent moral beauty,
a brilliant havoc
and a reality of discussions and mutterings over the cups on the
crystal table at negoiu
aside from that, this grouchy jubilation of the sole survivor
of a transatlantic of feelings.

în mormanul de nimeni, de nimic, de niciunde, de niciodat'?

în rest, o indiferentă frumusețe morală,
o briliantă degradingoladă
și o realitate de discuții și mormăieli peste cristalul cu cești la
negoiu
în rest, această jubilație ursuză de unic supraviețuitor
de pe un transatlantic de sentimente.

When you need love

when you need love you are not given love.
when you have to love you are not loved.
when you are lonely you can't cast loneliness away.
when you are unhappy there is no point in saying it.

when you want to hold someone in your arms you have no one.
when you want to call someone all of them are away.
when you are down who asks about you?
who cares? who will ever care?

be by my side, think of me.
be gentle with me, don't torment me, don't make me jealous,
don't leave me, for I couldn't stand another break.
be by my side, be on my side.

understand me, love me, I need no orgies or conversations,
be my permanent lover.
let's forget the rules of the game, forget that sex is a jungle.
let us bond, let us reach a balance.

Când ai nevoie de dragoste

când ai nevoie de dragoste nu ți se dă dragoste.
când trebuie să iubești nu ești iubit.
când ești singur nu poți să scapi de singurătate.
când ești nefericit nu are sens să o spui.

când vrei să strângi în brațe nu ai pe cine.
când vrei să dai un telefon sunt toți plecați.
când ești la pământ cine se interesează de tine?
cui îi pasă? cui o să-i pese vreodată?

fii tu lângă mine, gândește-te la mine.
poartă-te tandru cu mine, nu mă chinui, nu mă face gelos,
nu mă părăsi, căci n-aș mai suporta încă o ruptură.
fii lângă mine, țin cu mine.

înțelege-mă, iubește-mă, nu-mi trebuie partuze, nici
conversație,
fii iubita mea permanentă.
hai să uităm regula jocului, să nu mai știm că sexul e o junglă.

but I don't dare hope. you don't get love
when you need love.
when you have to love you are not loved.
when you're down no woman knows you.

să ne atașăm, să ajungem la echilibru.

dar nu sper nimic. nu primești dragoste
când ai nevoie de dragoste.
când trebuie să iubești nu ești iubit.
când ești la pământ nici o femeie nu te cunoaște.

Translation
Café

October 2016

(I get off the 109 bus and head home)

I get off the 109 bus and head home.
'tis a warm April evening, people on the platforms
the soap factory smelling of "cămila" soap; my life
further unfolds, with joys and sorrows
with symptoms and syndromes
with sensations, perceptions and depictions...
I am very proud of my new shetland wool sweater,
proud enough to forget about the rubbish in the magazines
about the dullness of school
about the frightening fact that I have fingers, that I have a
backbone.
I slink through the blocks of flats, in the darkness, among the
dumpsters:

iron carts full of broken sinks, spray cans
flattened tricycle wheels, drawing-pad covers
greasy engine parts, wires and rags...
I am alone. I am a little cold. I look at the stars
I linger with my face lit by stars

(cobor din 109 și o iau spre casă)

cobor din 109 și o iau spre casă.
i-o seară caldă de aprilie, cu oameni în stații
cu fabrica de săpun mirosind a săpun „cămila”; viața mea
se desfășoară mai departe, cu bucurii și tristeți
cu simptome și sindroame
cu senzații, percepții și reprezentări...
sunt foarte mândru de noul meu pulovăr din lână shetland,
destul de mândru ca să uit de prostiile din reviste
de plictiseala de la școală
de faptul înspăimântător că am degete, că am coloană
vertebrală.
mă înfund printre blocuri, în beznă, pe lângă colectoarele de
deșeuri:

coșuri de fier pline cu chiuvete sparte, cutii de spray
roți turtite de tricicletă, coperte de bloc de desen
piese unșuroase de motor, lițe și cârpe...
sunt singur, mi-e cam răcoare, mă uit înspre stele
rămân cu fața luminată de stele

I linger with my eyes blazed by stars
I linger with my heart translucetised by stars
because there are stars above the blocks of flats
and there are stars above the factories as well
and there are stars above the sidewalk borders, above the road
signs
and there are stars above the women's hair and above the
raincoats
and above each tiny leaf of the poplars near "Suveica".

and the opal stars
are categorised, just as in the animal world
into subkingdoms and classes and orders and families
into kinds and species and lines.
there were protozoa and ciliate stars
and veiled gelatinous stars.
above the clinics and sanatoriums
coral-stars stuck out their tiny branches,
and over the lines
of some trolleybus, actinium stars would blossom.
there were snail stars, oyster stars, earthworm stars

rămân cu ochii aprinși de stele
rămân cu inima transparentizată de stele
pentru că peste blocuri sunt stele
și peste fabrici sunt stele
și sunt stele peste borduri, peste indicatoare de circulație
și sunt stele peste părul femeilor și peste balonzaide
și peste fiecare frunzuliță din plopii de lângă „suveica“.

și stelele de opal
sunt ierarhizate, asemenea regnului animal
pe încrângături și clase și ordine și familii
pe genuri și specii și filii.
erau stele protozoare și ciliate
și gelatinoase stele voalate.
peste policlinici și sanatorii
stele-coralii își desfăceau pomișorii,
iar peste linii
de troleibuz, înfloreau stele-actinii.
erau stele-melci, stele-stridii, stele-râme

and scorpion stars with bowline tails
and choler-bristled bottoms.
there were spider stars, as hirsute as snowflakes
weaving their webs amid our bones.
there were beetle stars with blue elytra
and other stars
crawling backwards like crabs on gravel.
butterfly stars would barely oar,
fish stars would barely swim
through waters in which there would crawl
gleaming gharial stars and turtle stars.
oh, god, how beautiful
the astral parrot, the astral frigates and the astral hawfinch
flapping their stone-still wings
through the pyrite-tinted night.
mammal stars
were a mix of blood, spit, lymph and gall
and they would cast flames from their claws, tusks and hooves
amid the ammonite stars.
the human star, I realized,
my mother gave birth to it,

și stele-scorpioni cu cozi de parâme
și ghimpe de fiere în coadă.
erau stele-păianjeni, păroși asemenea fulgilor de zăpadă
și tesându-si plasa între oasele noastre,
erau stele-gândaci cu elitre albastre
iar alte stele
se târau înapoi ca racii pe pietricele,
stelele-fluturi abia lopătau,
stelele-pești abia înotau
prin ape unde se târau luminoase
stelele-gaviali și stelele-broaște țestoase,
oh, doamne, cât de frumoși
erau aștrii-papagali, aștrii-fregate și aștrii-botgroși
bătând din aripi încremenite
prin noaptea cu oglindiri de pirite,
stelele-mamifere
erau un amestec de sânge, flegmă, limfă și fiere
și scoteau focuri din gheare, colți și copite
printre stelele-amonite.
steaua-om, mi-am dat seama,
o născuse chiar mama,

it was myself
who would burn like magnesium over Doamna Ghica and the
pond
who would subject my bones, my teeth
and the tender clockwork of my reason
to a fission
to a blinding light, to a miracle.

I trip over a rusty iron pipe.
I stand in front of my block of flats on Nada Florilor.
I feel my key in my pocket and think of what I have in my
fridge.
my life further unravels.
I have no power to stop it.

the stars blaze among the poplars around the clinic, they gleam
and glisten.

eram chiar eu
care ardeam ca magneziul peste doamna ghica și heleșteu
care îmi supuneam oasele, dinții
și mecanismul fraged al minții
unei fisiuni
unei lumini orbitoare, unei minuni.

mă-mpiedic de o țevă de fier ruginit.
sunt în fața blocului meu de pe nada florilor.
îmi pipăi cheia în buzunar și mă gândesc la ce am în frigider.
viața mea decurge mai departe.
nu am putere să o opresc.

printre plopii din jurul dispensarului stelele ard, scânteiază și
strălucesc.

Moonflower seeds, starflower seeds

it's an autumn night.
I go around the shop window selling turntables and ORWO
cassettes
and I head down to Amzei square; Mignon has foggy windows
a waiter sweeps shreds of yellow leaves
the smell of snow is coming; steam rolls
out of the pastry shop window: there's a line for jam strudels –
the parked cars
are covered in yellow leaves
and yellow leaves, soft as rags, rustle and fall from the trees
around the Ion Creangă theatre.
wistful, my hands in my jeans pockets,
I look on the full-sized picture posters: "The Three Fat Men",
"Cinderella", "Matias the Gooseherd"
and with powdered wigs, they make wry faces
tragically amid the slow traffic, and Cinderella is fair-haired
and the kings are short and big-bellied...
just for fun, I go up the stairs of the people's council

*Semințe de floarea lunii, semințe de floarea
stelelor*

e o seară de toamnă.
dau colțul după vitrina cu pick-upuri și casete ORWO
și cobor înspre piața Amzei; la Mignon ferestrele sunt aburite
o ospătară mătură zdrențe de frunze galbene
vine miros de zăpadă; de pe fereastra patiseriei
ies aburi: e coadă acolo la portofele cu gem – mașinile parcate
sunt acoperite de frunze galbene
și frunze galbene, moi ca de cârpă, foșnesc și cad din pomii din
jurul teatrului Ion Creangă.
nostalgic, cu mâinile în buzunarele de la blugi,
mă uit pe afișele cu poze în mărime naturală: „Cei trei grași”,
„Cenușăreasa”, „Matias găscarul”
și mutrele acelea comice, cu peruci pudrate se scâlâmbăie tragic
în mijlocul circulației lente, și Cenușăreasa e blondă
și regii sunt scurți, pântecoși...
urc treptele, din distracție, ale consiliului popular
mă privesc în geamul ușii de sus: o falsă mutră de americano
zgribulit ca vai de el... când au trecut anii?

I see myself in the front door glass: a fake Americano figure
wretchedly huddled up... when did the years pass by?
I was a student when I used to go by this place.
and further down I go, on the sidewalk, along the yellow
parking lot pay stations, which contain
one leu coins
– I touch one, it's damp and frozen –
and along shop windows selling liquor.
it's probably so warm in the parked Dacia cars! through their
back window you can see dogs bobbing their head
and there are Little Trees hanging from their rear-view mirror
many of them have alarm systems, with blinking lights, red and
green, red and green...
(I never knew what a brake pad is)
I go down towards Magelan street with its TAROM office
and I hurry in order to get to Eva
autumn shines in the pavement, like a light.

the time has come to recognise you.
for too long I've grinned at you being frantic around the tables
with your blue eyes eating electric energy more than Galați

eram student când mai treceam pe aici.
și iarăși în jos, pe trotuar, pe lângă aparatele galbene ale
parkingului, în care sunt
monezi de un leu
– ating unul, e umed și înghețat –
și pe lângă vitrine cu băuturi.
ce cald trebuie să fie în Daciile parcate! prin parbrizul lor din
spate vezi câini care clatină capul
iar de oglinda retrovizoare le atârna brăduți
mulți au sistem de securitate, cu bec roșu și verde, roșu și
verde...
(eu n-am știut niciodată ce este un ferodou)
cobor spre strada Magelan cu agenția TAROM
și mă grăbesc să ajung la Eva
toamna se reflectă în asfalt, ca o lumină.

a sosit momentul să te recunosc.
prea mult am rânjit la tine cum delirai pe la mese
cu ochii tăi albaștri mâncând energie electrică mai mult decât

steel works
(you must have died stinting yourself)
for too long I have cursed you and haven't answered your
letters
and when you told me something at the Writers' Union, I
looked to Coșovei, because
I knew I would be asked to kill you
- the critics will surely insist I do -
I didn't like the paranoid figures around you and your
Jesus Christ Superstar gestures
and the guitar strumming and the apocalyptic revelations
and your gagged fish figure, spastically gulping
the light spots inside the cathode ray tube of my television set
an aquarium with no seaweed - and how you invited us to visit
the vertical lathes, to write programmatic poetry...
right there, where you are now, you are rather ivory, more
polished than me
and your backbone, soft like those of the mackerels
resembles that of an old stegosaurus which would once rub its
back against rhododendrons
but on your cervical vertebrae you now bear my skull.

combinatul de la Galați
(probabil că tu ai murit din economie)
destul te-am înjurat și nu ți-am răspuns la scrisori
și când tu mi-ai spus ceva, la Casa scriitorilor, m-am uitat
înspre Coșovei, fiindcă
știam că mi se va cere să te omor
- critica mi-o va cere cu insistență -
nu mi-au plăcut mutrele de paranoici din jurul tău și gesturile
tale de Jesus Christ Superstar
și zdrăngăneala din chitară și revelațiile apocaliptice
și chipul tău de pește sufocat, înghițind spasmodic spoturile
luminoase din tubul catodic al televizorului meu
acvariu fără alge - și cum ne invitai să vizităm strungurile
carusel, să scriem poezie cu program automat...
acolo, unde ești acum, ești mai fildeșiu, mai lustruit decât mine
și coloana ta vertebrală, moale ca a macrourilor
seamănă cu a unui bătrân stegozaur care odată își freca
spinarea de rododendroni
dar pe vertebrele cervicale tu porți acum craniul meu.
eu umblu prin București, cu craniul tău pe umeri (asta de când
te-am recitat și sunt terifiat)

I wander through Bucharest with your skull on my shoulders
(since I've read your work again and I'm horrified)
evening has come and I focus my eyes looking at the neon
lights
and they spread through my eyelashes, they draw out on the
pavement and on the sky.
through the frozen ground, now clear as glass,
through the sewage, through the groundwork of the
apartments
I can see Australia, I recognise it, it's red just like on the map
and it spells out in even print: Sidney, Canberra
and above it there is your star shining, Canopus
(I see it though the hole of your ilia)

I loathed praising you when all smatterers do
and I was too embarrassed to visit you when I knew who used to
and still you never praised yourself
and your best lines are simple, stemming from
an enviable consistency of your reason.
I cross through the thick night. a bristle of snow comes.
the world flows out through my fingers.

e seară și mijesc ochii privind luminile de neon
și ele se-ntind printre genele mele, se lungesc pe asfalt și pe cer.
prin pământu-nghețat, transparent acum ca sticla,
prin țevăria de canalizare, prin fundațiile apartamentelor
pot vedea Australia, o recunosc, e roșie ca pe hartă
și pe ea scrie cu litere drepte: Sidney, Canberra
și deasupra ei arde steaua ta, Canopus
(o văd prin gaura osului tău iliac)

mi-a fost silă să te laud când te laudă toți semidoctii
și m-am jenat să te vizitez când știam cine te vizitează
și totuși tu nu te-ai lăudat niciodată pe tine
și cele mai bune versuri ale tale sunt simple, ieșite dintr-o
consecvență de invidiat a gândirii.
traversez prin seara densă. vine spic de zăpadă.
lumea mi se scurge printre degete.

is there something beyond reality? beyond blocks of flats and cars?
what scalpel would we need to get to reality's kidneys?
what could we use to take samples off of her gums?
in the evening I know which blood vessels feed the stars
I know the nodules stuck to the rainbow
I know the chromosomes which maintain the waterfalls
I know the fat on the comets' bellies.
there are tangled up necklaces in the sapphire trees and I met
the nail shrubs
and I longed for the breasts of the tides, their pink teats...
the world has grown, the clouds have learned to control their
sphincters
the sun babbles, it even says "mom"
and like some caravels carved in garlic cloves
they swing, they swing, the stars.
stone crystal branches grow out of all traffic lights
and in my lung the air pushes out a madrepor branch.
I fear that I am just a reflection on your translucent cornea
that I live on an atom from the depths of your liver
on a grain of calcium from your cochlea

există ceva dincolo de realitate? dincolo de blocuri și de mașini?
ce bisturiu ne-ar trebui ca să ajungem la rinichii realității?
cu ce am putea recolta probe de pe gingiile ei?
eu seara știu ce vase de sânge irigă stelele
știu ganglionii lipiți pe curcubeu
știu cromozomii care perpetuează cascadele
știu grăsimea de pe burta cometelor.
sunt lăntisoare încurcate în arborii de safir și am cunoscut
copăceii de unghie
și am dorit sânii mareelor, cu gurguiele roz...
lumea a crescut, norii au învățat să-și controleze sfincterele
soarele gângurește, spune și „mama“
și ca niște caravele sculptate în căței de usturoi
se leagănă, se leagănă stelele.
din toate semafoarele dau crăci de cristal de stâncă
și în plămânul meu aerul își împinge o cracă de madrepor.
mă tem că sunt doar un reflex pe corneea ta translucidă
că trăiesc pe un atom din adâncul ficatului tău
pe o grăunță de calciu din melcul urechii tale
mă tem să nu fiu decât o noiță pe unghia ta
un rictus pe buzele tale

I fear that I am just a milk spot on your nail
a rictus on your lips
or maybe just a buckle on some woman's shoe
whom you saw in your dream.
I feel like I've met you in a dream as well,
my friend.

perhaps the steed is a taboo in today's poetry
and is made out of increasingly worse alcohol, out of industrial
waste
it's sold under the counter and you can get a heck of a blindness
but I saw a steed on the autumn sky
swiftly rushing over from the kinescope factory.
when it got above me I could see it properly.
I'll describe it.
it had huge amber hooves
and bronze horseshoes, held with cinnamon nails
it had gnarled knees and in its croup a jutting bag
and a stately neck and a grinning skull
in each hoof, in an amber mood
a dragonfly would flutter its wings

sau doar o cataramă de la condurul unei femei
pe care ai văzut-o în vis.
și pe tine parcă în vis te-am cunoscut,
prietene.

poate că armăsarul e prohibit în poezia de azi
și se fabrică din alcool din ce în ce mai prost, din reziduuri
industriale
se vinde pe sub tejghea și te poți alege de pe urma lui cu o
strașnică orbire
dar eu am văzut un armăsar pe cerul de toamnă
năpustindu-se cu viteză dinspre fabrica de cinescoape.
când a ajuns deasupra mea am putut să-l văd cum trebuie.
vi-l descriu.
avea copite imense de chihlimbar
și potcoave de bronz, ținându-se în caițele de scorțișoară
avea genunchi noduroși, și între crupe o pungă bombată
și gât falnic și craniu rânjit
în fiecare copită, într-un aer de chihlimbar

and so our steed would fly over the clouds
like a helicopter of the american navy.
it stopped in front of my balcony, landing on the roof of the
Dâmbovița mill
it was as tall as a block of flats and it would clamp its hooves
and through its transparent skin, like that of water fleas, its
heartbeat could be seen
and blood going through its arteries and veins.
its small head on its high withers
would scent danger in the air; the hollow sockets
in its yellow headbone would contemplate me.
it was a stone steed on a brick structure.
and time began flowing
and seasons with their propellers made of green apple, of
blossomed branches,
of azure windows, of garbage smoke
they started whirring
the steed's mane would flutter in the uproar of time
it would grow ice crystals and icicles in december, it smelled of
flames in july
the world would break down, buildings would fall apart,

dădea din aripi câte o libelulă
așa se face că armăsarul zbura pe sub nori
ca un elicopter al marinei americane.
s-a oprit vizavi de balconul meu, aterizând pe acoperișul morii
Dâmbovița
era înalt cât un bloc și bocănea din potcoave
și prin pielea lui transparentă, ca a puricilor de baltă, se
deslușea bătaia inimii
și sângele circulându-i prin artere și vene.
capul mic pe greabănul înalt
adulmeca în aer primejdia; găvanele goale
din osul galben al țestei, mă contemplau.
era un armăsar de piatră pe o construcție de cărămidă.
și timpul începu ca să curgă
și anotimpurile cu elicele lor de mere verzi, de crengi înflorite,
de geamuri azurii, de fum de gunoi
începură să vâjâie
coama armăsarului flutura în vuietul timpului
făcea cristale de gheață și țurțuri în decembrie, mirosea a flacăra
în iulie
lumea se degrada, clădirile se ruinau, bârnele putrezeau,

beams would go rotten,
jaw teeth would decay, computers would break
backs would hump, stars would explode, scoliosis would come
the whitlow, the melanoma
and in the cottage ruin of our world
the steed's skin would crack off
its ribs could be seen, yellow and curved, its flesh would get
torn
its veins would be shaken down like branches in a storm
until his skeleton alone would remain
facing the four dimensions, the ten commandments, the seven
sins
clamping its hooves flashing with eternity
and on the frontispiece of the mill, now a blinding pedestal
I could make out, in latin letters:

IN GIRVM IMVS NOCTE ET CONSVMIMVR IGNI

I wish you knew I am sorry I did not care for you
that I had my own amateur writer's pride
plus several foolish preconceptions

măselele se cariau, calculatoarele se defectau
spinările se gheboșau, stelele explodau, veneau scolioza
panarițiul, melanomul
și în ruina de bordei a lumii noastre
pielea armăsarului se scorojea
coastele se iveau, galbene și curbate, carnea i se rupea
vinele i se scuturau ca niște crengi în furtună
până rămase numai scheletul gol
înfrentând cele patru dimensiuni, cele zece porunci, cele șapte
păcate
bocănind din potcoavele scânteind de eternitate
iar pe frontispiciul morii, devenită pedestal orbitor
am deslușit, cu caractere latine:

IN GIRVM IMVS NOCTE ET CONSVMIMVR IGNI

aș vrea să știi că îmi pare rău că nu am ținut la tine
că am avut și eu orgoliul meu de scriitorăș
plus câteva prejudecăți idioate

but at least I understand you, at least I understand what you
wanted to be
I understand what you have been.

I wander around the dark Amzei square
I see the moon through your eyes
it's half the sky and it's perfectly translucent
and inside it veiled fish swim, with their telescopic eyes.
your grave stone has also become translucent
through its gelatin you rise and big drops of gelatin get stuck to
your chest.
with my head on your shoulders, triangular like those of the
mantis in the hay
look at the moon, recover your fascinating poise, hypnotise it
briskly throw your fleshless hands up, with their strong nails
grasp the moon and bite its jugular
and consume its substance until, layer over layer,
tendons, internal organs, muscles and nerves
will grow back on your skeleton
and you will be great once again, fluffly and gentle, moulded in
your grey sweater

dar măcar te înțeleg, măcar înțeleg ce ai vrut tu să fii
înțeleg ce ai fost.

mă plimb prin piața Amzei, întunecată
privesc luna cu ochii tăi
e cât jumătate de cer și e perfect transparentă
și în ea înoată pești cu voal, cu ochi telescopici.
piatra mormântului tău a devenit și ea transparentă
prin gelatina ei te ridici și stropi mari de gelatină-ți rămân
prinse de coșul pieptului.
cu capul meu pe umeri, triunghiular ca al călugărițelor din fân
privește luna, ia poziția fascinantă, hipnotizează-o
azvârle-ți brusc în sus mâinile descărnate, cu unghii puternice
înhață luna și mușcă-i jugulara
și consumă-i substanța până ce, strat peste strat,
tendoane, organe interne, mușchi și nervi
se vor reface pe scheletul tău
și ai să fii iar mare, pufos și blând, turnat în pulovărul gri
care se va împleți și el, ochi cu ochi
până ce va începe să vadă.

which will also get knit, loop after loop
until it starts seeing again.
you will wander lonely, haunting Amzei, among the empty
booths of the market
you will enter the nightshift pharmacy...
and we will meet in the great light of autumn
and we will trade our heads again
and we will talk, we will eat moonflower seeds and starflower
seeds.

te vei plimba singuratic, bântuind prin Amzei, printre tarabele
goale ale pieței
vei intra în farmacia cu program de noapte...
și ne vom întâlni în lumina mare a toamnei
și ne vom schimba din nou capetele
și vom conversa, vom mânca semințe de floarea lunii
semințe de floarea stelelor.

